

Városi kutyák fegyelmezettségre nevelése

A nagyvárosok a forgalom, a tömegközlekedés, a sok autó miatt nemcsak az embereknek - a közlekedőknek, a gyalogosoknak - veszélyes, hanem állatainknak is. De nézzük csak sorban, hogy mire is kell odafigyelni.

Alapvető - jogszabályban megfogalmazott - kötelezettsége minden kutyatartónak, hogy amennyiben állatát közterületre sétáltatni viszi, úgy azt mindenképpen pórázzal és szájkosárral tegye. Sajnos erről sokan még a mai napig sem vesznek tudomást, pedig nem ártana. Sok balesetet lehetne evvel megelőzni. Nyakörv helyett nagyobb testű kutyáknál – amelyeket elég nehéz megtartani – használjunk inkább hámot. Ez az egyszerű eszköz nem az állat nyakát szorítja, hanem a lapocka előtt és mögött megtartja az állatot. Ezáltal a gazdi is jobban féken tudja tartani állatát, valamint ebből aztán még a legrafináltabb kutya sem tud kibújni, bármennyire is szeretne.

Akinek megvan a lehetősége – és ideje – mindenképpen vigye állatát kutyasuliba. Ott legfontosabb az alapengedelmességi feladatokat (ül, áll, fekszik, helyben marad) begyakoroltatni, hogy azt a kutya minden körülmények között tudja.

Nagyon fontos, hogy a karabiner (amivel a póráz csatlakozik a nyakörvhöz, vagy a hámphoz) milyen, mert az ollószerűen záródók egy rántásra kinyílnak, és kutyánk a következő pillanatban már az utca végén van. A mindennapok gyakorlatában szoktassuk rá állatunkat, hogy a járda mellett üljön le, és csak akkor menjen át az úttesten, ha arra a parancsszót megkapta.

Tüzelő szukát semmiképpen ne vigyünk hosszas sétára, mert ivari szaga mágnesként vonzza a kanokat, akik a feromonoktól, és a hormonoktól megőrülve abszolút fegyelmezetlenné és szófogadatlaná válnak, és így sok balesetet okozhatnak.

Ha kénytelenek vagyunk metrón utazni, akkor a kistestű állatot mindenképpen emeljük fel, vegyük ölbé, vagy kifejezetten a számukra készült kutyaszállító dobozba, vagy kis táskában szállítsuk. Ha nagytestű kutyát viszünk magunkkal, akkor keressünk olyan mozgólépcsőt - mindig van ilyen biztonsági okokból - amelyik nem megy. Ezen - bár némi fáradtság árán -, de biztonságban tudunk közlekedni. Ellenkező esetben a mozgólépcső szalagja nagyon

könnyen becsípheti kutyánk ujját, szétroncsolva azt. Ez azért veszélyes, mert a lábujjakban található artéria nagyon vérvíz, és állatunk könnyen elvérezhet. Természetesen ne felejtsünk el a kutyának is menetjegyet váltani, különben könnyen megbüntethetnek bennünket.

Este, pláne rosszul megvilágított utcában sétálva nem árt, ha kutyánkra a kerékpárboltokban kapható, lapos, téglalap alakú, elemmel működő, piros - lehetőleg villogó - kerékpárlámpát venni, amit az állat hámjára fel tudunk szerelni. Ezt bekapcsolva a piros villogó fényt mindenki észreveszi, és így nagyobb biztonságban tudhatjuk állatunkat.

Sohase felejtsük el, hogy egy állat akármennyire is fegyelmeztet - vagy legalábbis mi akármennyire is azt hisszük - bármikor, bármilyen apró dolog közbejöhet, ami az állat figyelmét elvonja (pl.: macska a másik oldalon, tüzelő kutya, postás, stb.) és ami kutyánkat átmenetileg fegyelmezetlenné teszi. Ilyenkor elfeledkezve a mindennapi rutinról képes arra, hogy kiszabadítva magát a gazdi kezéből átrohan az úttesten, és hamar megvan a baj. Utólag pedig hiába okos az ember. A bajt mindig jobb megelőzni.

Összeállította:

Dr. Sütő András
Kisállatgyógyász szakállatorvos